

ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส

สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานครในสถานศึกษา

ปิ่นณวิทย์ วงศา*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูในโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 120 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบ ระดับความความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเพศ วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า t-test แบบ Independent สำหรับประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์ ค่าโดยใช้ค่า (One- way analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe Post hoc Comparison)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส เขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการดำเนินงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ทุกด้านที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส เขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
3. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส เขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คำสำคัญ

ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการ, การบริหารวิชาการ

บทนำ

การพัฒนาประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้าในอนาคตนั้นสิ่งที่จำเป็น และต้องคำนึงถึงมากที่สุด คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพราะคนในประเทศเปรียบเสมือน ขุมกำลังสำคัญที่จะเป็นแรงผลักดันให้ประเทศชาติก้าวหน้าไปสู่ความเจริญเทียบเท่าอารยประเทศ การพัฒนาคนหรือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาประเทศทุกๆด้าน เครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ก็คือ การศึกษา รัฐจำเป็นต้องจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนซึ่งเป็นบริการสาธารณะประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ก็เนื่องจากประเทศเหล่านั้นมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ และมีการจัดการศึกษาที่ดี เป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ ทำให้เกิดปัญหาการว่างงานของประชาชนน้อยมาก การจัดการศึกษาของประเทศทุกยุคทุกสมัย ล้วนมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์พร้อมทุก ๆ ด้านทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 นั่นคือ พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี และดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ด้วยเหตุนี้เองโรงเรียนจำเป็นต้องพัฒนางานในด้านวิชาการเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดี และเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ (โชคทรัพย์ วังทะพันธ์, 2550)

การบริหารงานวิชาการ ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทางการศึกษาในรูปแบบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา การบริหารจัดการด้านงานวิชาการจึงเป็นตัวบ่งชี้ที่แท้จริงที่สามารถเชื่อมโยงไปยังการบริหาร และการจัดการศึกษาในงานด้านอื่น ๆ และบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวม การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง และถือเป็นความสำคัญอันดับหนึ่งของการบริหารองค์กรทางวิชาการ ซึ่งผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก กล่าวคือ ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะของผู้รับผิดชอบโดยตรง ต่อประสิทธิภาพโดยรวมของโรงเรียน จึงมีหน้าที่หลักที่จะกระตุ้น ให้การสนับสนุน แนะนำ การประสานงาน ตลอดจนการบริหารจัดการในรูปแบบต่าง ๆ ให้โรงเรียนสามารถขับเคลื่อนงานวิชาการ ซึ่งถือเป็นงานหลักสามารถดำเนินไปได้อย่างเต็มศักยภาพ (พูลศักดิ์ พ่อนุดริ, 2550)

จากการดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า งานวิชาการเป็นงานที่พบกับปัญหาและมีอุปสรรคมากที่สุด งานวิชาการ ถือ เป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการ ไปให้สถานศึกษามากที่สุด ด้วย

เจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ 2546 : 33) งานวิชาการ ได้แก่ งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน งานด้านวางแผนและกำหนดวิธีดำเนินงาน ซึ่งในปีการศึกษา 2558 ที่ผ่านมามีปัญหาเกี่ยวกับงานวิชาการในด้านการวางแผนงานวิชาการ การดำเนินงานทางวิชาการ การจัดการเรียนการสอน งานวัดผลประเมินผล มากที่สุด

ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นข้อมูล ในการนำไปปรับปรุง พัฒนาการบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ให้มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ครูในโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 220 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 120 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan

ตัวแปรในการวิจัย

- 1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศและประสบการณ์ในการทำงาน
- 2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนก 4 ด้าน คือ 1)การวางแผนงานวิชาการ 2) การดำเนินงานวิชาการ 3) การจัดการเรียนการสอน 4) การวัดผลและประเมินผล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูในโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 120 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของ คอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.93 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ 1) ข้อมูลพื้นฐาน 2) เนื้อหาที่จะทำวิจัย 3) ข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติด้วย t-test แบบ Independent และ ANOVA (One-way analysis of variance) สำหรับตัวแปรเพศและประสบการณ์ในการทำงาน

ผลการวิจัย

- 1) สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 120 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีประสบการณ์ในการทำงาน 10 – 20 ปี มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป และประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี ตามลำดับ
- 2) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส เขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
- 3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

3.1) ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูเพศชายมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร สูงกว่าเพศหญิง

- 4) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

4.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

เท่ากัน โดยมีความคิดเห็นในด้านวัดผลประเมินผลมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน และ อันดับสุดท้ายคือ ด้านการวางแผนวิชาการ ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูมีการสรุปผลการดำเนินงานตามแผนงานวิชาการทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวางแผนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่สุดในการบริหารงานหรือปฏิบัติงาน ถ้าวางแผนดีมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายอย่างชัดเจน การดำเนินงานก็จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริมา เนตรสุวรรณ (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์เขต 2 จึงสรุปได้ว่าการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาระบบหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการวางแผนงานด้านงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียน ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อื่นๆ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้าน การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนาระบบ การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้าน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ ด้านการจัดทำ ระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ ด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในโรงเรียน และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านที่ 2 ด้านการดำเนินงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูมีการสรุปรายงานผลการปฏิบัติงานวิชาการทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานทางวิชาการ เป็นกระบวนการที่ทุกโรงเรียนจะต้องปฏิบัติ เนื่องจากงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญที่เป็นตัวขับเคลื่อนให้ผลผลิตของโรงเรียนมีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราภรณ์ สุระ (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อำเภอห้วยทับทัน พบว่ามีความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และด้านการบริหารจัดการวิชาการอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูมีการจัดทำโครงการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ครบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ครูสายผู้สอนทุกคนจะต้องปฏิบัติ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สนองตาม

อุดม่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกลิมวุฒิ สืบสม (2555) ได้ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนในอำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานีโดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 4 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูมีการจัดทำเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลไว้ชัดเจนทุกชั้นตอน/ทุกหน่วยการเรียนรู้ ครบทั้งด้านความรู้ทักษะกระบวนการและเจตคติ (KPA) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในเทคนิควิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เนื่องจากได้ไปเข้ารับการอบรมพัฒนาในเรื่องนี้โดยตรง ซึ่งในปัจจุบันผู้บริหาร เน้นการวัดและประเมินผลจากสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน ไม่ได้มุ่งเน้นการวัดผลจากการทำข้อสอบแต่เพียงอย่างเดียว การประเมินผลจัดให้มีการประเมินให้ครบทุกด้านของผู้เรียน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ มีการสร้างเครื่องมือการวัดผลที่ได้มาตรฐานมีความเที่ยงตรง และมีการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการวัดผลการเรียนรู้ ทำให้ผลการประเมินได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุลัดดาวัลย์ อัฐนาถ (2557) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีสภาพการบริหารงาน วิชาการโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ครูผู้สอนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร สารแกนกลางเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคมและท้องถิ่น ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ครูผู้สอนต้องจัดทำแผนการเรียนรู้ตามสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ด้านการวัดผลประเมินและเทียบโอนผลการเรียน สถานศึกษาต้องกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ครูผู้สอนต้องศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ครูผู้สอนต้องจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนางานด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอ ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ สถานศึกษาต้องส่งเสริม สนับสนุนให้ครูใช้แหล่ง เรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ด้านการนิเทศการศึกษา สถานศึกษาต้องจัดอบรมหรือให้การนิเทศด้วยการสอนแก่ ครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานในสถานศึกษา 3.8) ด้านการแนะแนวการศึกษา สถานศึกษาต้องจัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สถานศึกษาต้องมีการ จัดระบบโครงสร้างองค์กร ให้รองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน สถานศึกษาต้องจัดให้ความรู้ และเทคนิคทักษะทางวิชาการในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ) ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการ

กับสถานศึกษาและองค์กรอื่น สถานศึกษาต้องมีการประสานความร่วมมือช่วยเหลือโดยการวิจัยจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั องค์กร หน่วยงานและ สถาบันที่จัดการศึกษา

2. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวม ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานครมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเพศชายมีความตระหนักและให้ความสำคัญของงานวิชาการมากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลิมวุฒิ สืบสม (2555) ได้ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนในอำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานีของ พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในอำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษา วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารได้ดูแลเอาใจใส่และส่งเสริมงานวิชาการของครูทุกระดับประสบการณ์ในการทำงานอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน มีการทำงานร่วมกัน ประสาน ปรีกษาหารือกัน ทำให้ครูผู้สอนทุกระดับประสบการณ์การทำงานมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารเป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราภรณ์ สุระ (2555) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาพบว่า ครูที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์สอนและตำแหน่งหรือหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร

3. ควรทำการวิจัยในแนวเดิม แต่เปลี่ยนรูปแบบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากแบบสอบถามเป็นแบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต หรือใช้หลากหลายรูปแบบร่วมกัน และควรใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่กว้างมากขึ้น และมีระยะเวลาที่เพียงพอต่อการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : พรินทวานกราฟฟิค.
- เฉลิมวุฒิ สีสสม. (2555). ความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- โชคทรัพย์ วังทะพันธ์. (2550). ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนาแกพิทยาคม จังหวัดนครพนม. การศึกษาอิสระ (การบริหารการศึกษา). นครพนม : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นราภรณ์ สุระ. (2555). การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
- พลศักดิ์ พ่อบุตรดี. (2550). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเครือข่ายพระของนาเลียง สังกัดเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1. การศึกษาอิสระ (การบริหารการศึกษา). นครพนม : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริมา เนตรสุวรรณ. (2556). การบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารสถานศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สุดจิตวาลย์ อัฐนาถ. (2557). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.